

zijn er negen workshops beschikbaar. Zo kunnen zij bijvoorbeeld computerlessen of tekenlessen volgen. Er is ook een sportzaal en een bibliotheek voorzien.

De gevangenen kunnen geld verdienen. Zo is er een mogelijkheid voorzien dat zij zelf computerlessen geven aan medegevangenen. Of ze kunnen hun schilderijen en knutselwerken doorverkopen aan geïnteresseerden. Volgens Polat zijn de gevangenen gelukkig om in deze gevangenis te blijven. Iedere gevangene moet na 1/3 van zijn straf, verhuizen naar een andere gevangenis. In een minder beveiligde gevangenis met een soepeler regime. Turkije wil dat gevangenen zich goed in hun vel voelen en zich kunnen voorbereiden op de re-integratie in de maatschappij.

■ Lerzan Tascier (l) en Mehmet Güvel (r) van Tayad

STAATSORGANISATIES

Een andere belangrijke wijziging tegenover het oude systeem is het personeel. Polat legt verder uit: "In het verleden kregen onze cipers geen opleiding voor ze in de gevangenis werkten. Ze werden direct naar een gevangenis gestuurd. Maar nu zijn er opleidingskampen en de meesten onder hen zijn gediplomeerd. Dat is erg belangrijk bij de naleving van de mensenrechten in de gevangenis."

"Er is een controle over het gedrag van de cipers en het gevangenispersoneel. Er bestaat een controlemechanisme in Turkije voor de gevangenis. Mensenrechtenorganisaties bezoeken

Dat laatste wordt ten stelligste ontkend door diverse activisten en mensenrechtenorganisaties. Volgens **Yuksel Mutlu**, bestuurslid van de oudste Turkse mensenrechtenorganisatie, IHD, hebben zij nog nooit toelating gekregen om de gevangenis te bezoeken: "Wij vinden dat gevangenis open moeten zijn voor ngo's. Nu kunnen wij geen enkele gevangenis bezoeken om te observeren. We hebben dat recht niet. We krijgen onze informatie van foltering via families. Hoewel er veel overtredingen zijn en we daarover de minister van Justitie hebben aangesproken, is er nog steeds geen straf voor de verantwoordelijken. Indien men

Bahar heeft ook enkele aanvragen ingediend maar ze werden altijd verworpen. Tayad, een organisatie die de foltering in de gevangenis aanklaagt, heeft evenmin toestemming gekregen om de gevangenis te bezoeken. Polat begrijpt die heisa niet: "We hebben uitnodigingen verstuurd naar Turkse mensenrechtenorganisaties, en we hebben ook effectief bezoek gekregen van enkele mensenrechtenorganisaties, maar niet iedereen is op die uitnodiging ingegaan."

Yuksel voegt er nog aan toe: "Er is wel een adviesorgaan dat werkt rond de mensenrechten, maar die organisatie is niet onafhankelijk. De leden van die organisatie zijn politiemensen, gepensioneerde militairen, burgemeesters,... Wij beschouwen die organisaties dus niet als onafhankelijke platformen. Die organisaties werken onder de verantwoordelijkheid van de eerste minister. Maar ze noemen het, onterecht, een onafhankelijke civiele vereniging. Die organisaties zijn opgestart door de staat om hun ideologie. Dus wij verdenken hen dat zij klachten en overtredingen verbergen. Aangezien politieke gevangenen dat ook weten, richten zij zich tot ons of andere onafhankelijke ngo's."

GEMODERNISEERDE FOLTERTECHNIKEN

Tayad, de organisatie die zich bekomert om gefolterde gevangenen, krijgt regelmatig brieven van gevangenen met hun klachten. Tweemaandelijks pub-

De hervormingen zijn een logische evolutie

systematisch onze gevangenis en schrijven er een rapport over. Zij kunnen rechtstreeks met de gevangenen praten zonder cipers in de buurt. In het laatste rapport waren er geen significante problemen. Er waren wel andere klachten over bijvoorbeeld het voedsel of over hun gezondheid. Wij verzamelen al die klachten, sturen ze door naar de bevoegde departementen en zoeken er een oplossing voor. We beantwoorden alle klachten", aldus Polat.

geen Turks kan praten, is het voor hen niet mogelijk om hun opgesloten zoon of dochter te spreken. Het is immers verboden voor de gevangenen om Koerdisch te praten. Veel buitenlandse delegaties bezoeken de Sincan F-type gevangenis maar wij weten dat ook in heel wat andere F-types er veel overtredingen zijn en er een middeleeuwse mentaliteit heerst. Heel wat gevangenen zijn onderworpen aan agressie omdat ze hun rechten willen gebruiken."